

Митрополит Йоан участва в заключителната научна конференция от Месец на науката във Варна

На 25 октомври 2019 г. във втора аудитория на Медицински университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ – Варна бе проведена XXIII-та заключителна научна конференция „Науката в служба на обществото“ от Месец на науката с водеща тема: „Културното наследство на Варна и Черноморския регион“. Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Йоан бе сред лекторите в първата част на форума с доклада си „Поглед към Варненска и Великопреславска епархия през девет важни годишнини, които предстои да отбележим през 2020 г.“

Научният форум е организиран от Съюза на учените – Варна с участието на Община Варна, на академичната общност, представена от 4-те висши учебни заведения в града и други.

По традиция откриването на научната конференция започва с произнесяне

приветствия от официалните гости, след което проф. д-р Виолета Йотова, д.м.н. – председател на организационния комитет, връчи награди на най-изявените сред членовете на Съюза на учените – Варна. Тази година наградени бяха проф. д-р Зоя Младенова, проф. д-р Златислав Стоянов, д.м.н., проф. д-р Цвета Зафиров, както и посмъртно проф. д-р Веселин Пейчев, който „имаше голям принос за изграждането на секция „Океанология“ и за развитието изобщо на океанографията и този клон от науката, който е много важен за нашия град“, отбеляза проф. д-р Йотова.

Митрополит Йоан започна своя доклад с думите: „Всесърдечно благославяйки и приветствайки настоящата конференция и всекиго от вас лично, бихме искали да споделим и да изложим и някои наши мисли във връзка с духовния и с църковния аспект на нейната водеща тема, определена от организаторите като „Културното наследство на Варна и Черноморския регион“. Към това ни призовава и ни задължава не само битността ни като Варненски и Великопреславски митрополит, но и дълбокото и осъзнато лично разбиране за тясната връзка и взаимодействие между Църквата и културата. Между, от една страна, Църквата, нейната апостолска и светоотеческа вяра и изграждания от нея – по всяко време и на всяко място на нейното присъствие – специфичен етос, и, от друга – културата, но не в нейното модерно и постмодерно разбиране, което пренебрегва и дори изключва Църквата от културния процес, а в онова схващане, което под култура разбира многообразието на взаимодействията между хората и на техните отношения с небето, с Бога, пъстротата на формите и начините на изразяване на човека, заедно със самопознанието и богопознанието, чрез които човекът гради своя тукашен живот в очакване на бъдния.“

„В този смисъл, в настоящото наше скромно участие тук виждаме възможност още веднъж да съсредоточим вниманието върху онова, което, по наше дълбоко убеждение – независимо от конюктурата на деня – е било, е, и вярваме ще продължава да бъде главна съставна на духовността и на културата на нашия народ – нашата завещана от дедите ни православна християнска вяра. Да покажем, че съвременна България – такава, каквато я познаваме и независимо от всички наслоявания по своята духовна снага, остава и до днес духовна и културна рожба на Църквата Христова. Ще се опитаме да аргументираме това наше настояване с кратък ретроспективен поглед назад във времето, вземайки формален повод от девет предстоящи годишнини от календара на Православната ни църква, всяка от които свързана с титанични личности от нашата история и със събития, определящи не само по отношение на българското минало, но и на

българското настояще, и особено на бъдещето ни като общество и като народ“, заяви Негово Високопреосвещенство и допълни: „Повечето от тези годишнини не са кръгли в общоприетия смисъл: като кратни на сто, хиляда или поне на петдесет, но не това в случая е важното. Както вече казахме, вземаме ги и ги използваме като повод за по-важното: очертаването на главните контури на историческото ни развитие като държава, църква и народ, и по-специално, с оглед на темата на тази конференция – на културния и обществен живот в престолния ни град Варна и в нашия регион през вековете и до днес, които контури, както ще видим, са били чертани основно от Църквата: от нейната вяра и от ражданата от тази вяра култура.“

Митрополит Йоан обърна внимание на всяка една годишнина, които ще се навършват през 2020 г. А те са 1155 години от Покръстването на България, 1150 години от основаването на Българската църква, 1205 години от рождението и 1135 години от успението на светия и равноапостолен Методий Славянобългарски, 1110 години от Успението на свети Наум Охридски, 210 години от успението на свети преподобномъченик Прокопий Варненски, 180 години от рождението на Варненски и Преславски митрополит Симеон, 120 години от рождението на Варненски и Преславски митрополит Йосиф, 140 от полагането на основния камък и 110 години от пълния чин на освещаването на Митрополитския катедрален храм-паметник „Успение Богородично“ във Варна и 90 години от кончината на Врачански митрополит Климент.

Архиереят завърши своя доклад, казвайки: „И няколко заключителни думи. Макар и живееща винаги с поглед към бъдещето, а още по-точно – към есхатологичното осъществяване на творението, към новото небе и новата земя (Откр. 21:1), Църквата и има и своето дълбоко исторично съзнание, което се проявява по най-категоричен начин в нейната постоянна молитвена памет – за всичко и за всеки. По този начин, може да се каже, целият живот на Църквата и в Църквата – не само богослужебният, а и въобще, се превръща в едно своеобразно постоянно настояще, в което образите и събитията от далечното и по-близкото минало са живи и актуални в църковното съзнание. Затова и Църквата обръща толкова голямо внимание на личности и събития, останали назад във времето, но постоянно присъстващи в нейната памет. Пък и нали още апостолът на народите – свети апостол Павел – ни съветва: „Помнете вашите наставници, които са ви проповядвали словото Божие, и, като имате пред очи свършека на техния живот, подражайте на вярата им“ (Евр. 13:7). Тази апостолска заръка

според силите си се стремим да изпълняваме и ние, съхранявайки жива паметта за прадедите ни и подражавайки на тяхната вяра и на всичко, извършено от тях „Церкви и Отечеству на ползу“.

Конференцията продължи с пленарните доклади на доц. д-р Добрин Паскалев – „История на измерване на кръвното налягане. Делото на Николай Коротков (1874-1920г.)“, и доц. д-р Станчо Веков – „А сега накъде? Относно перспективата за бъдещо архитектурно решение на т.нар. “Дупка”“.

- Снимки и текст: Георги Великов / bg-patriarshia.bg